

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS-TUESDAY, GEGUŽĖS – MAY 5, 2020 • Vol. CXI NR. 53

Kaina 1.50 dol.

PERIODICALS
DRAUGAS

laikraštis lietuviams
leidžiamas nuo 1909 metų

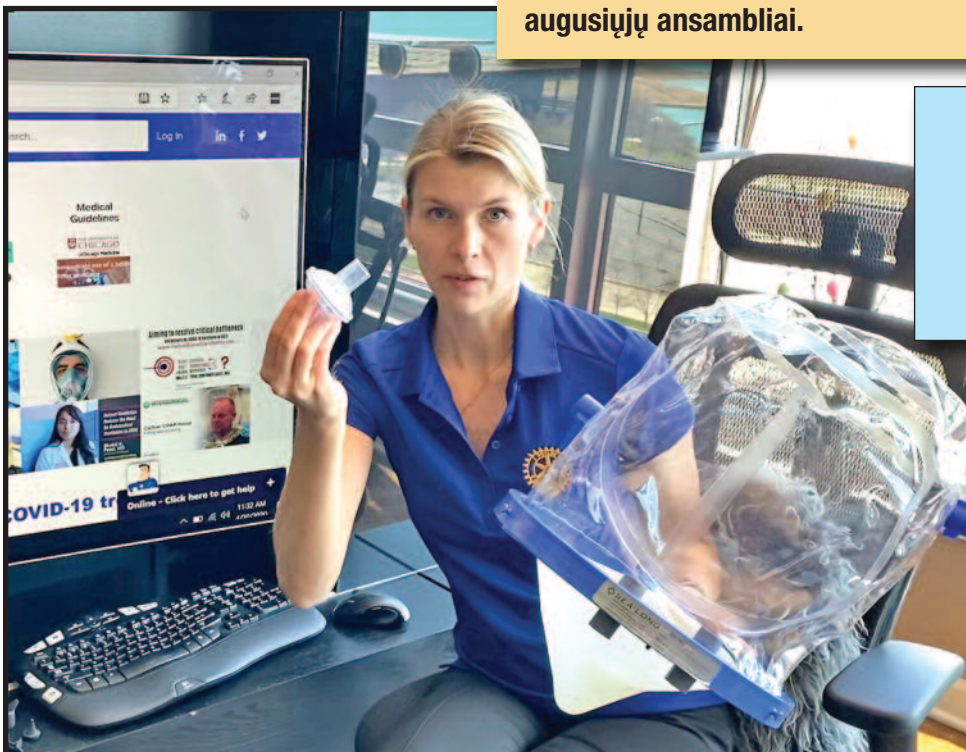
NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 05-04-2020

Šokėjai ūpo nepraranda

Nors XVI Šiaurės Amerikos lietuvių tautinių šokių šventė, kuriai taip intensyviai ruošiasi, nukelta į ateinančius metus, bet noras šokti nedingo. Jis netgi sustiprėjo: sulėtėjus gyvenimo tempui, Dallas, TX lietuvių šokėjų gretos sparčiai auga: šalia vaikų šokių grupės „Klumpelė“ dar kuriami ir jaunių, ir suaugusiųjų ansambliai.

– 4 psl.

Lietuvių iniciatyva – gelbėti gyvybes

Pandemijos akivaizdoje gydytojams, slaugytojams dažnai tenka priimti greitus ir atsakingus sprendimus, išbandyti nežinomus gydymo būdus. Tikrą kūrybingumą ir operatyvumą pademonstravo Čikagoje gyvenanti medikė Aurika Savickaitė ir jos vyras verslininkas Davidas Dobilas Lukauskas, supažindinę JAV medikus su nestandartine deguonies terapija – ventiliaciniais šalmais.

– 4 psl.

Braidžiojimo malonumai

Toli nuo namų atsidūręs JAV lietuvis, karantino pabaigos laukiantis Vilniuje, čia vis atranda įdomių ir nepažįstamų kampelių. Galbūt šis keistas laikotarpis, priverstinai užrakinęs senojoje sostinėje, kažkada atrodys kaip vienas iš įsimintiniausių ir dvasingiausių gyvenimo potyrių...

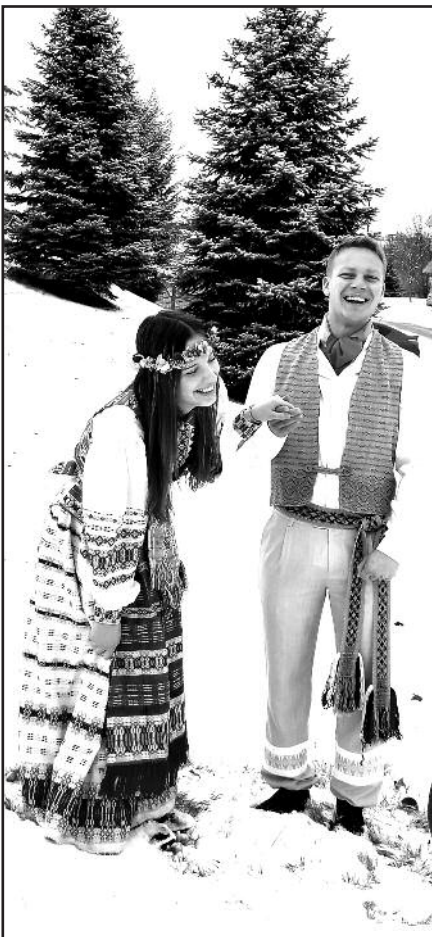
– 5 psl.

COVID-19: Gegužės 4 d., 11 val. 30 min.

	Užsikrėtusių	Išgijusių	Mirusių
Pasaulyje	3,599,429	1,169,191	249,756
JAV	1,194,434	178,934	69,008
Lietuvoje	1,419	638	46

Sveikata ne viskas, bet be sveikatos nėra nieko – Sokratas

TELKINIAI

Repetavome ir ant sniego...

Meilė šokiui šildo ir jungia

LAIMA LIUTIKIENĖ

„Kas bus, kas nebus, o lietuvius nepražus“, sakydavo senoliai. Bendraujant su Šokių šventei besiruošiančiais tautiečiais įvairiuose JAV kampeliuose, norisi pridurti ir „šokėjas nepražus!“.

Netikėtai užklupęs Covid-19 virusas sujaukė daugelį planų ir sukėlė nemažai sumaišties. Pradžioje buvo tikėtasi, kad situacija netrukus pagerės, socialiniai apribojimai bus panaikinti ir gyvenimas pamažu grįš į senas vėzes. Kai kurios šokėjų grupės dar bandė repetuoti, dėvėdamos apsaugines priemones. Tačiau kiekviena nauja savaitė palikdavo vis mažiau vilties, kad šventę pavyks surengti šiemet, kaip buvo planuota. Dėl rizikos sveikatai ir visuotinio judėjimo apribojimo šokėjai nebesirinko į repeticijas. Organizatorių pečius užgulė aibė klausimų, į kuriuos rasti visus tenkinančius atsakymus kartais buvo tiesiog neįmanoma. Atsirado siūlančių šventę visiškai atšaukti...

Štai čia ir grįškime prie posakio „šokėjas nepražus“. Keletą savaičių trunkanti įtempta situacija pakirto daugelio dvasią. Tačiau šokėjai nepasidavė negandoms! Žmonės suvienijusi meilė lietuviškam šokiui neužgeso, tik prisitaikė prie pasikeitusios situacijos ir toliau jungia visus į bendrą ratą. Ne tik jungia, bet ir šildo, teikia stiprybės ir palaikymo, kurių šandien labai reikia. Šokėjai nerepetuoja, tačiau ir toliau bendrauja, dalindamiesi planais, idėjomis ir širdžių šiluma. Pakalbinau Giedrių Stankevičių, Medą Chrapkaitę ir Ramintą Urbonavičienę, kurie papasakojo, kuo šandien gyvena Šokių šventei dar visai neseniai ruošęsi šokėjai.

Atlantos „Jievaro“ ansamblis (vad. G. Stankevičius) visus šventės šokius buvo išmokęs dar prieš smogiant pandemijai. Jovariečiai planavo dalį naujo repertuaro balandžio viduryje pristatyti International Stage organizuojamame Atlantos „Dogwood“ festivalyje. Planai pasikeitė – festivalis nukeltas į rugpjūtį, o jo belaukdami šaunieji Atlantos šokėjai bendrauja vieni su kitais telefonu ir nekantraudami laukia susitikimo studijoje, kad galėtų smagiai sutripti „Rundą“ ar „Gumbinę“.

Nesnaudžia ir Dallas lietuviai. Šiuo metu repeticijos nevyksta, ta-

„Aušros“ šokėjai ūpo dėl atidėtos šventės neprarado. R. Urbonavičienės nuotraukos

čiau gyvenimas virte verda. Energingoji vaikų šokių grupė „Klumpelė“ vadovė M. Chrapkaitė (Meda – jauniausia Šokių šventės grupės vadovė) su mažųjų šokėjų tėveliais bendrauja per Zoom. Sulėtėjęs gyvenimo tempas, pasirodo, turi ir gerų pusių – norinčių šokti skaičius išaugo tiek, kad Dallas bus kuriami ir jaunių, ir suaugusiųjų ansambliai. Puikios naujienos!

O štai Omahos „Aušros“ šokėjai (vad. R. Urbonavičienė), nors šiuo metu ir nerepetuoja, tradicijos nuolat susitikti neatsisakė. Tiesa, susitinka ir bendrauja jie Zoom platformoje, tačiau draugiškos ir palaikančios atmosferos tai nė kiek nesumažina! Gal net atvirksčiai, šokėjai turi daugiau laiko nuoširdžiai pasikalbėti, kurti ir aptarti planus. Grupe, kurioje šoka ir visa JAV Lietuvių Bendruomenės Krašto valdybos pirmininko Arvydo Urbonavičiaus šeima, be meilės šokiui vienija ir dar vienas tikslas – išlaikyti lietuvių bendruomenę ir vis mažėjančioje Omahos bendruomenėje. „Aušros“ šokėjų gretose – kelios kartos. Omahiečiai džiaugiasi, kad šokti ateina trečia, o pastaruoju metu – jau ir ketvirta išeivijoje gimusi šokėjų karta. Tačiau joje nuo pat pirmosios dienos šoka ir grupės įkūrėjos Gražinos Reškevičienės sūnus Rimas.

Smagu, kad šokėjai nepraranda ūpo. Gera, kad neužmeta bendravimo ir planų. Praeitą savaitę po ilgų ir įtemptų derybų pavyko Šokių šventę nukelti į ateinančius metus, todėl džiaugiamės, kad su visais Jumis Philadelphijoje susitiksimė 2021-ųjų rugpjūčio 6-8 dienomis. O kol kas bendravime ir palaikyme vieni kitus!

Laima Liutikienė

XVI Šiaurės Amerikos Tautinių šokių šventės atstovė viešiesiems ryšiams

Nors repeticijos nutrūko, bendravimas tęsiasi.

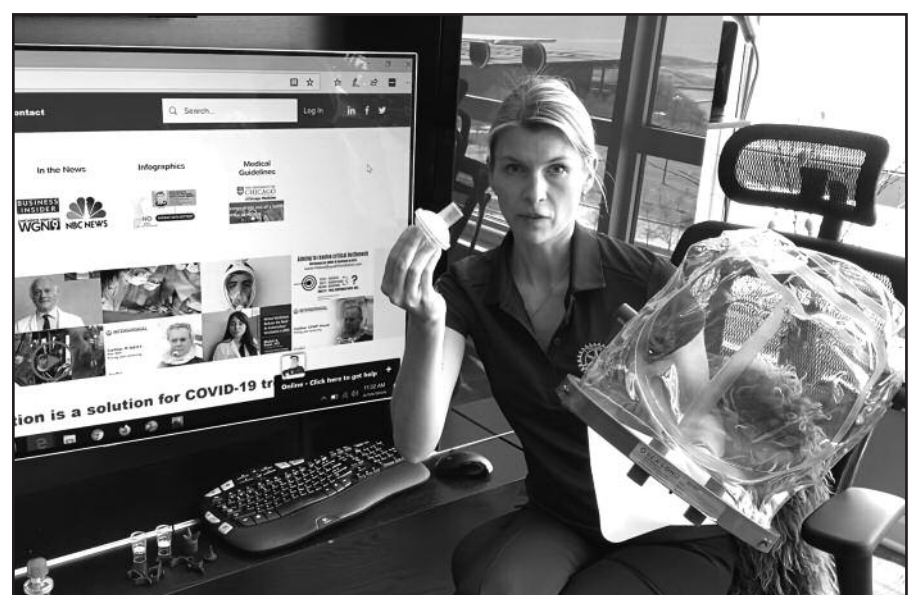
Iniciatyva – gelbėti gyvybes

Santaros ligoninė Vilniuje nekantriai laukia Amerikos lietuvių šeimos iniciatyva siunčiamų ventilacinių šalmų, skirtų ligoniams, gydomiems nuo COVID-19 viruso sukeltos infekcijos.

Idėja naudoti šiuos šalmus kilo Čikagoje gyvenančiai medikai Aurikai Savickaitei, kuriai su šia nestandartine deguonies terapija – neinvazine teigiamo slėgio plaučių ventilacija su šalmu – prieš keletą metų teko susipažinti dalyvaujant mokslinėje studijoje, kai ji dirbo slaugytoja, o vėliau skyriaus vedėja Čikagos universiteto ligoninės intensyvios terapijos skyriuje. „Tokie šalmai yra naudojami gydant COVID-19 pacientus Italijoje ir kitose Europos šalyse, bet Amerikoje – beveik niekur“, – pasakojo lrytas.lt žurnalistams 42 metų medikė, prieš du dešimtmečius atvykusi į JAV,

kur baigė slaugos mokslų magistro studijas. Ją iš karto palaikė vyras verslininkas Davidas Dobilas Lukauskas, kuriam kilo mintis nieko nelaukiant iš namų pradėti projektą ir sujungti ligonines su tokių šalmų gamintojais bei informuoti kuo daugiau JAV medikų apie šį neinvazinį būdą padėti ligoniams kvėpuoti prieš imantis sudėtingos intubacijos procedūros. Ir jie sėkmingai, be jokio atlygio ėmėsi veiklos. Prie komandos prisijungė Vilniuje gyvenanti Viktorija Trimbel. Jie susisiekė su Lietuvos ligoninėmis ir jau surado investuotoją – „Laisvės TV“, kuri paskyrė akcijos metu surinktas lėšas, ir štai 250 šalmų, skirtų visoms penkioms COVID-19 dedikuotoms ligoninėms po 50, jau pakeliui į Lietuvą.

Komanda operatyviai sukūrė interneto svetainę su visa būtinausia informacija, susisiekė su gamintojais, pradėjo dirbti su žiniasklaida, sukūrė programėlę išmaniesiems telefonams, kuri paremta Čikagos universiteto ligoninės gydytojų suteikta informacija ir yra skirta visiems pasaulio medicams. Rezultatai greitai pasimatė – ligoninės pradėjo užsakinėti šiuos šalmus ir taikyti gydymą. Šie minkšto plastiko šalmai, atrodantys kaip astronautų naudojami kosmose, sandariai apjuosia kaklą, todėl žmogus gali kal-

Aurikai Savickaitei tenka daug aiškinti, kaip veikia ventilaciniai šalmai.

Asmeninio albumo nuotr.

bėti ir nejaučia tokio diskomforto, koks gali atsirasti ilgai dėvint kaukes. Šalmas per vamzdelius sujungiamas su deguonies ir spaudimo šaltiniais, o įmontuotas filtras išvalo orą nuo viruso plitimo aplinkoje. Jeigu pandemijos metu reanimacijose pritrūktų ventilatorių, šis šalmas būtų galimybė išgelbėti daugybę žmonių.

Lietuvių komanda jau mėnesį daro viską, kad kuo daugiau šalmų būtų ga-

minama ir kad daktarai apie juos žinotų. Jų iniciatyva amerikiečiai pradėjo daugiau gaminti šių šalmų ir jau siūsti į kitas šalis, kur priemonių reikia labai daug, nes Europos gamintojai nespėja pasigaminti. Su lietuviais susisiekė lenkai ir prašė leidimo naudoti visą informaciją, kaip naudoti šalmus savo ligoninėse. Buvo išsiųsta partija į Ukrainą, papildoma partija yra užsakyta ir Lietuvai, bet manoma,

Aurika Čikagoje gyvena jau du dešimtmečius.

Asmeninio albumo nuotr.

kad Lietuvai užteks pirmosios siuntos.

A. Savickaitė sako, kad šalmas „Nėra pamaina ventilatoriams, bet dar vienas būdas, kaip pacientui kompenzuoti deguonies trūkumą ir jo neuvarginti. Italų gydytojai pasakojo, kad per valandą ar dvi paaiškėja, ar pacientui užteks šalmo ar vis dėlto reikės intubacijos ir ventilatoriaus. Šalmų dizainas yra geresnis nei kaukių, kadangi jie tiekia ne tik deguonį, bet ir sukuria teigiamą slėgį, kas padeda neleisti subliūkti koronaviruso pažeistoms plaučių alveolėms. Oras tiekiamas 60 litrų per minutę greičiu, ir šalmo nebūtina prjungti prie CPAP aparato ar ventilatoriaus, užtenka paprasčiausios oro sistemos, kurias turi dauguma ligoninės skyrių”.

mažai – likę du vienetai. Santaros klinikų I Reanimacijos-intensyvios terapijos skyriaus vedėjas Gintautas Kėkštas papasakojo, kuo neinvazinė plaučių ventilacija naudojant šalmus yra pranašesnė už kitus ventilacijos būdus. Tradicinis būdas ventiliuoti plaučius yra ligonių intubuojant, kai į trachėją įstatomas endotrachėjinis vamzdelis. „Problema su invazyvia ventilacija yra ta, kad mes, viena vertus, pažeidžiame natūralius apsaugos mechanizmus, kadangi balso stygos mus apsaugo nuo svetimkūnių, nuo sekreto patekimo į kvėpavimo takus. Kitas dalykas, kad kai kas nors patenka į plaučius, tai sukelia kosulio refleksą, ką pacientui labai sunku toleruoti. Mes turime pacientus relaksuoti, kad tą vam-

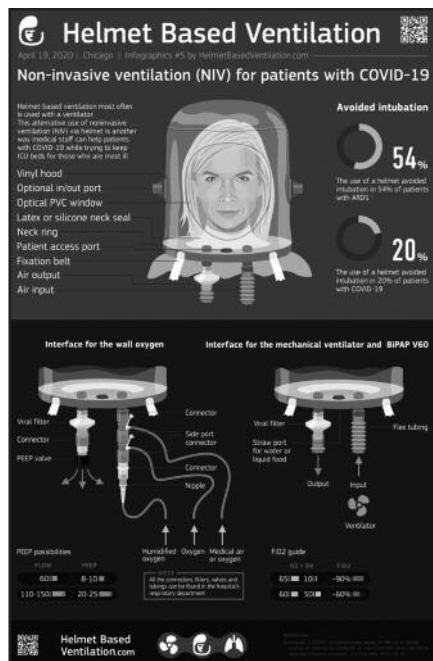
Su dukrele Tina Čikagos centre.

Sandros Ščedrinės nuotr.

Lietuvoje ši technologija yra žinoma – šie aparatai Santaros klinikoje naudoti bemaž dešimtmetį, tik jų čia

delį iškūstume, migdyti, seduoti, atsiranda daug visokiausių žalingų efektų – padidėja hospitalinio plaučių uždegimo, infekcijos pavojus ir panašiai”, – sako gydytojas. Ventilavimas kauke taip pat turi minusų – dėl galimų nuospaudų pacientas gali išbūti sąlyginai trumpai. Šių bėdų nelieka naudojant ventiliacinius šalmus – tam tikrą ant galvos užmaunamą skafandrą, prie paciento kūno fiksuojamą per pažastis.

Ventiliaciniai šalmai ypač tinka pacientams, kuriems nustatyta COVID-19 infekcija. Literatūros duomenimis, mirštamumas ligonių, kurie pajungiami invazyviai ventilacijai, intubuojami, slopinami, relaksuojami, yra labai aukštas, kai kurių studijų duomenimis – daugiau kaip 80 proc. Jeigu pavyksta taikyti šalmus, didžiąjai daliai ligonių pavyksta išvengti invazyvios ventilacijos, tuo pačiu sumažėja komplikacijų skaičius, pagerėja jų gydymo rezultatai, sumažėja mirštamumas.

Ventiliacinio šalmo veikimo schema.

Parengta pagal Irytas.lt

Kiekviena diena yra nuostabi diena

Užstrigusio Vilniuje JAV lietuvių pergyvenimai

RAIMUNDAS MARIUS LAPAS
specialiai „Draugui“ iš Vilniaus

Kiekvienas savaip kovoja su nuoboduliu. Laikiniškai įkalintam toli nuo šeimos ir namų tenka priimti naujus iššūkius anapus galingojo vandenyno. Mat dar kovo 17 d. turėjau grįžti į savo gimtąjį „Vėjų miestą“ per Varšuvą, tačiau, kaip amerikiečiai pasakytų, „due to technical difficulties...“ – atleiskite už mano juodą humorą – iki šiol esu „pakabintas ore“. Mano nuojauta sakė, kad geriau ramiai pralaukti, kol karantinas bus atšauktas Lietuvoje ir Lenkijoje. Anądien iš savo kelionių agento Donato išgirdau džiugią naujieną – LOT atnaujina skrydžius, tačiau netrukus paaiškėjo, kad gegužės mėnesio rezervacijas avialinija atšaukė – nesukris iki mėnesio pabaigos.

Malda gaivina

Su kiekvienais prisidedančiais metais vis labiau grįžtu prie dvasinių šaltinių. Dievas kasdien man tampa vis ge-

senas, man negirdėtas.

„Bis nexte Mai“ – atsisveikinau su savo mielais dvasios bičiuliais. Gera turėti užuovėją Martyno Liuterio šešėlyje.

Sostinėje pasiklysti – verta!

Lenkų ir žydų spaudoje esu rašęs apie Vilniuje 1925–1939 m. veikusią „Elektrit“ radijo aparatūros gamyklą. Iki Antrojo pasaulinio karo tai buvo pati didžiausia įmonė Vilniaus krašte su metine parduotos produkcijos verte per 1 mln. JAV dolerių. 1939 m. duomenimis, joje dirbo apie 1 100 darbuotojų, per metus būdavo pagaminama per 50 tūkst. radijo imtuvų. Gamyklos pastatas tebestovi. Jame, tarp kitų įstaigų, veikia ir populiarus alaus baras, pavadinamas „Elektrit“ vardu. Interjeras papuoštas senais radijo imtuvais, plakatais, kitais istoriniais eksponatais. Nutariau, kad kai tik karantinas Lietuvoje bus panaikintas ar bent sušvelnintas, būtinai patrauksiu ten pasižvalgyti ir gal išlenkti bokalą putojančio.

Ir štai praėjusią savaitę, klimatui šiek tiek sušvelnėjus, patraukiau Pylimo gatvę link Mindaugo gatvės esančio „IKI“ prekybos centro. Kaip ekologiškai nusiteikęs pilietis, pridaviau tuščias gėrimų skardines šalia veikiančiame taromate. Žinodamas, kad „Elektrit“ baras yra kažkur netoliese, Ševčenkos gatvėje (mano galvoje užsifiksavo nr. 168), nutariau jį susirasti. Į žemėlapi namuose, prisipažinsiu, nebu-

Dvasinis susikaupimas ir malda tapo kasdieniu ritualu. Įvairių šaltinių nuotraukos

resniu – geriausiu – draugu. Jis myli ir saugo mane. Geresnio sargo pasaulyje nerasi.

Atrodo, tarsi jau seniai seniai užsidarė visos bažnyčios, kirkės, cerkvės, sinagogos. Dar pandemijos pradžioje, penktadienį, prieš prasidedant šabui, norėjau aplankyti vienintelę Vilniuje išlikusią sinagogą Pylimo gatvėje. Deja, nebuvo lemta. Vartus radau užrakintus, iškaba skelbė: „Dėl koronaviruso...“

Tomis savaitėmis, kai neveikė jokia kita šventovė, „egzilė“ atradau Aušros vartų koplyčioje. Į ją iš pradžių įleisdavo po aštuonis, o netrukus tik po penkis žmones vienu metu. Tik vieną sekmadienio pavakarę susirinko daugiau žmonių – šiaip būdavo vienas, du. Ir aš, ko gero, vienintelis litvinas.

Tad buvo taip nuostabu, kai Evangelikų liuteronų bažnyčia, kurios kieme aš gyvenau, paskelbė atverianti duris asmeninei maldai rytais ir vakarais – tris kartus per savaitę. Vėlykų proga dar buvo pridėti ir sekmadienių vakarai. Naudodavausi kiekviena galimybe, ir vakarais būdavau vienu vienas šioje stebuklingoje šventovėje. 8 val. v. gaudžiantys bažnyčios varpai kviesdavo jungtis bendrai „Tėve mūsų“ maldai. Po to tradicija tapo betarpiškas pusvalandinis pabendravimas su kun. Ričardu Dokša. Gera pajusti „gyvo“ žmogaus šilumą!

O praėjusį trečiadienį kun. Ričardą pamačiau sėdintį bažnyčios gale, o ne tradiciškai budintį sakrastijoje. Suskambėjus varpams pasirodė vyskupas Mindaugas Sabutis. Atsisėdo atokiau viename suole ir garsiai sukalbėjo „Tėve mūsų“. Po to kartu su kun. Ričardu jie sugiedojo vieną giesmę. Deja, negalėjau prisijungti, giesmė buvo

vau žvilgterėjęs.

Ko gero, mintis, kad greit pamatysiu istorinį buvusios radijo gamyklos pastatą, mane apsvaigino. Išėjęs iš parduotuvės pasukau ne į kairę (kaip, pasirodo, reikėjo), o į dešinę. Šis žingsnis, tuoj pamatysite, man brangiai kainavo!

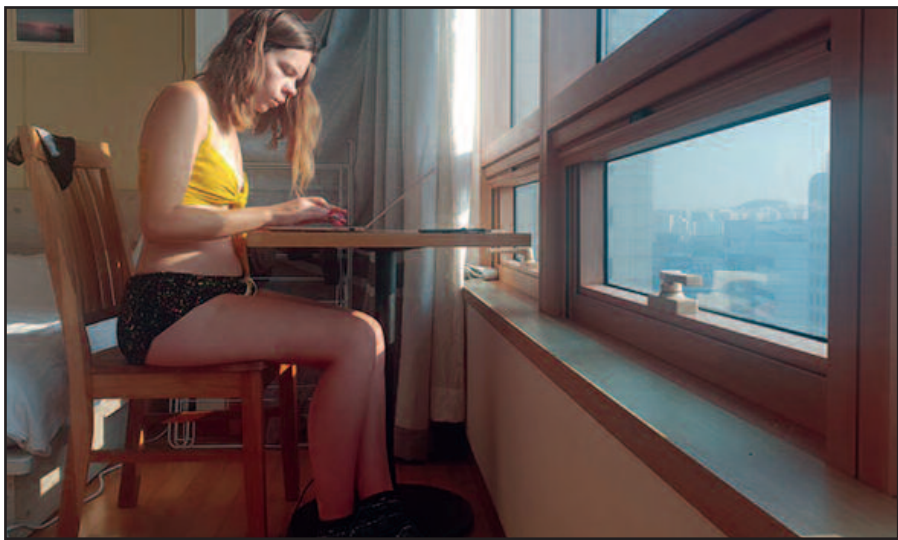

„Elektrit“ baro interjeras.

Einu Mindaugo gatvę ir matau, kad ji baigiasi – visur tik gamyklos. Aha, galvoju, geras ženklas. Nors šeštadienio popietė, tačiau gatvės tuščios. Klausiu vieno dviratino – kur Ševčenkos gatvė? Jis savo telefone „pa-googlinto“ ir nurodė eiti toliau iki Naugarduko gatvės – priėjus Vilniaus kolegijos ekonomikos fakultetą, bus ir Ševčenkos. Traukiu tolyn, praeinu kolegiją, – to, ko aš ieškau, nė kvapo. Galop atsiduriu ties Žemaitės gatve – labai judru ir nelabai jauku. Klausiu jaunos porėlės pakeliui į milžinišką „Rimi“ – jie tik pečiais patraukė...

Nukelta į 7 psl.

Pandemijos metu – iš Lietuvos į Aziją (VIII dalis)

Darbas iš namų, žvelgiant per langą į Seulą.

Augustino ir Aistės kelionių albumo nuotraukos

AUGUSTINAS ŽEMAITIS

Tęsinys. Pradžia – balandžio 18 dieną.

2020 03 31

Kaip Korėja demokratiškai sutvarkė koronavirusą

Korėjoje galutinai įsitikinau, kad Lietuvą sukaustęs karantinas yra nereikalingas ekonomikos žlugdymas. Korėja, neskelbdama karantino, koronavirusą stabilizavo: dabar, kovo pabaigoje, jau daugiau nei dvi savaites COVID-19 susirgimų fiksuojama apie 100 per dieną ar mažiau (anksčiau šis skaičius siekė net apie 1000), o žmonės sveiksta keliskart greičiau nei užsikrečia nauji.

Korėjos gatvėse pilna automobilių, žmonių, jie perka, dirba, valgo anksčiuose restoranėliuose ir kavinėse, net kino teatrai veikia. Apokaliptiškai siaubingai stebuklinga: Korėja – paskutinė „turtingojo pasaulio“ šalis, kurioje gali nueiti į kiną!

Pietų Korėja skatina likti namie, testuoja, karantinuoja tuos, kurie buvo prie susirgusių ar tam tikromis dienomis lankėsi užsienyje. Lietuva irgi tą daro ir, tikiu, situacija joje taps normali. Tai atsitiktų ir be drakoniško smaigiančio visuotinio karantino, kurio Korėja nepaskelbė net tada, kai naujų COVID-19 atvejų joje buvo per 1 000 per dieną!

Korėja su 50 milijonų gyventojų savo plotu yra nedaug didesnė už Lietuvą, todėl gyventojų tankumas šioje Azijos šalyje 10 kartų didesnis, nei Lietuvoje. Ir tai matyti: gatvės pilnos žmonių, prie perėjų susikaupia minios. Stebėtina – tose viešose erdvėse beveik niekas neužsikrečia! Pietų Korėja labai skrupulingai tikrina, kur kas užsikrėtė. Ir visi nustatyti masiniai užsikrėtimai užfiksuoti ne elektronikos parduotuvėse, restoranuose ar knygynuose ir net ne viešajame transporte, kuris kasdien dezinfekuojamas, bet nenustoję važinėti. Pavyzdžiui, iš 125 vakar (kovo 25 d.) užsikrėtusių Pietų Korėjoje net 60 užsikrėtė ligoninėje. Na, o ligoninių joks karantinas neuždarys. Taip pat nemažai užsikrėtimų bažnyčiose. Nes šalis labai religinga, daugelis bažnyčių pamaldų metu būna perpildytos. Dėl to kai kur jos įpareigos Mišias transliuoti internetu – tai vienas iš retų apribojimų Pietų Korėjoje.

Lietuvoje, kur Mišias lanko mažiau žmonių, turbūt net ir tai nebūtų problema... O jei būtų, nesunku, tarkime, paprašyti parapijiečių rinktis skirtingomis dienomis – vieni pirmadieniais, kiti antradieniais (vietoje sekmdienio) ir t. t.

Visa Pietų Korėjos COVID-19 poli-

tika paremta tuo, kad epidemijos gal ir neišnaikinsi, tad reikia kažkaip gyventi su tuo virusu, o ne egzistuoti. Jei kas ir draudžiama, tai tik logiškai dėl to, kad būtent ten susirenka labai daug žmonių ir jie yra labai arti vienas kito – tokios vietos tampa pavojingos. Tarkime, dabar Seule pražysta sakuros ir valdžia nusprendė uždaryti gražiausią sakurų parką ir gatvę, kur auga daug šių medžių.

Nes visiems, kurie žino, kaip atrodo Vilniaus sakurų sodas, kai jį „užgula“, atrodo, visi 550 000 vilniečių, nesunku įsivaizduoti, kaip atrodytų analogiškas sodas, jeigu į jį suguzėtų 22 mln. seuličių! Taip, yra dalykų, kurių tikrai negalima daryti pandemijos metu. Na taip, gal vienas kitas žmogus užsikrės restorane. Bet juk dar ne tiek nukenčia, tarkime, automobilių avarijose – juk dėl to neuždraudžiame mašinų eismo. Visas gyvenimas – tai kompromisai tarp galimybės išgyventi bei galimybės gyventi prasmingiau, įdomiau, turtingiau.

Virusas plinta labai aiškia tvarka: ją įmanoma perprasti, įveikti ir Pietų Korėja tą padarė. Taip, ne per dieną ir ne per savaitę: bet ir jokie karantiniai taip greitai neduoda rezultatų.

Aš daugiausiai laiko leidžiu išnuomotame bute. Gėriuosi gyvo Seulo vaizdais: dieninio – nutvieksto saulės, naktinio – žibančio LED švieselėmis ir šviečiančio reklamomis. Mane džiugina dangoraižiai, senieji miesto vartai ir sienos, TV bokštas ant kalno, į kurį 2014 m. nepatekau net atstovėjęs į lauką nutįsusių ilgą eilę. Gal šį kartą pateksiu. Bet dar turiu laiko.

Išeinu į miestą, norėdamas įsigyti kokią šiltesnę rūbą (juk palikau lagaminą Bankoke), nusipirkti skanaus korėjietiško maisto. Dėviu kaukę, laikau atstumo nuo praeivių, dezinfekuju rankas prie kiekvieno viešo dezinfekcinio skysčio butelio. Nenoriu būti tas, kuris kitiems kelia pavojų, nors ir maža šansų, kad Tailande ar Indonezijoje būčiau pasigavęs ligą.

Noriu padėti Korėjai, kuri pasirinko teisingą, demokratinę, o ne totalitarinę, kovos su epidemija kelią, parodyti, kad tas kelias veikia. Ir jei valdžia gražiuoju prašo gyventojų iki balandžio 5 d. daugiau būti namie – tai ir būsiu daugiau, nei būčiau šiaip. Šiaip ar taip, atėjo laikas padaryti tą daugybę darbų, kuriuos atidėjau „iki tol, kol būsiu karantinuotas“. Kad taip atsitiks, iki šiol atrodė neišvengiama.

Deja, kai kurie užsieniečiai Korėjoje nėra supratingi: štai kažkoks britas, kuriam buvo diagnozuotas koronavirusas, Suvone vis vien, lyg niekur nieko, vaikštinėjo kelias dienas lauke – ir be kaukės! Korėjiečiai pasibaisėję,

laikraščiai apie tai rašo. Taip besielgiančius žadama bausti, prisiteisti dėl jų kaltės dezinfekcijai uždarytų verslų patirtus nuostolius (Korėjoje trumpam uždaromi tik tie verslai, kuriuose dėl ligonių apsilankymo atsiranda grėsmė platinti užkratą). Žadama nesilaikančius saugumo užsieniečius deportuoti.

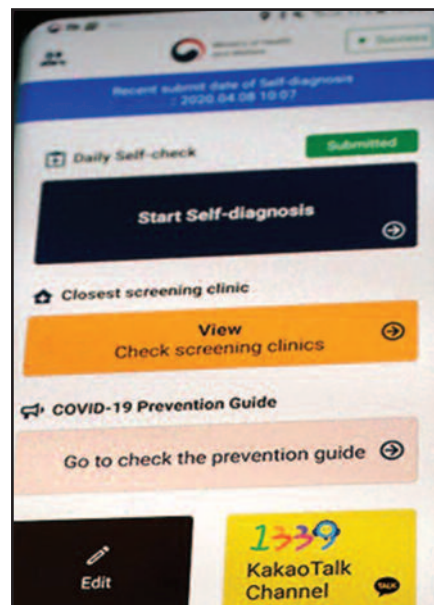
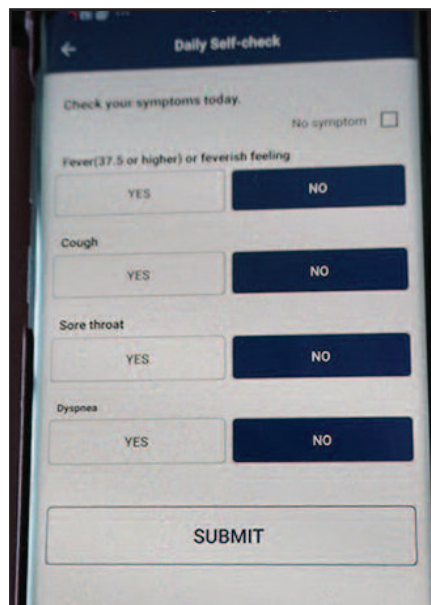
Korėjoje viskas modernu ir visko užtenka. Tarkime, Tailande, koks prekybos centro tarnautojas kiekvienam įeinančiam turi pridėti prie kaktos termometrą (švaistomas laikas), o čia parduotuvės apsaugininkas, „apsiginklavęs“ stacionariu termovizoriumi, visus įeinančius stebi ekrane. Aistė net nepastebėjo, kaip tai vyksta, kol neparodžiau: juk viskas automatiška, nereikia net stabtelėti, jokios eilės dėl to nesusidaro.

Kaukių, žiniasklaida rašė, Korėjoje trūko. Pileičiams jas dalino valdžia, todėl nerimavau, kad gal man, kaip užsieniečiui, jų neteks. Bet kur tau – kiekvienas Dongdaemun turgaus drabužių pardavėjas, rodos, jų turi šimtus. Kepurių pardavėjai dar apsirūpinę skrybėlėmis su skydais, o mados parduotuvės – madingomis, gražiomis

sikrėsti. Tiesą pasakius, Lietuva dabar kasdien testuoja daugiau žmonių, nei Pietų Korėja, jei lygintume populiacijos skaičius. Na ir manęs, atvykusio iš Indonezijos, netestavo, bet visus iš Europos paprastai testuoja.

Korėja ne pabėgo nuo viruso, o prisitaikė! Visas pasaulis dabar kalba, kaip nori sekėti Korėjos pavyzdžiui, bet net turtingiausios Europos šalys tik kalba, o iš tikrųjų eina priešingu keliu. Išskyrus kelias, tarp jų, beje, ir mūsų broliukus latvius, kurie korėjietiška sėkmingai tvarko savo šalyje koronavirusą: Latvijoje visuotinių uždarymų nėra ir draudžiami tik kai kurie dalykai, bet liga plinta lėčiau nei Lietuvoje.

Ir visgi, ne Europoje didžiausia katastrofa, o tose trečiojo pasaulio šalyse, kurios besalygiškai kopijuoja savo buvusius kolonizatorius. Štai Indijoje, kur šimtai tūkstančių ar milijonai, staiga uždarius transportą, šimtus kilometrų pėdina namo pėsčiomis į savo namus kaimuose iš miestų, kuriuose dirbo už skatikus. Pakeliui žmonės badauja, eidami susmunka pakelyje pavargę, kartais juos partrenkia sunkvežimiai. Ir Indijoje vos keli šimtai ko-

Mums Pietų Korėjoje karantinuotis nereikia, bet kas rytą pildome šią telefone įdiegtą programėlę apie savo sveikatą. Jei nepildytume, arba jaustumė ligos simptomų – paskambintų, pakviestų atlikti COVID-19 testą.

kaukėmis. Tai juk stiliaus detalė, moterims pakeitusi makiažą, vyrams – barzdos ar ūsų formavimą (tiesa, Pietų Korėjoje barzdos ir nebuvo madingos).

Kartais girdžiu pasakymų, neva korėjietiškas kovos su koronavirusu modelis tinka tik tokiai turtingai šaliai. Bet Pietų Korėja nėra turtingesnė, nei Vakarų šalys. Ir gal pradžioje Vakarų šalims pradžioje trūko testų, dėl to keliose iš jų plykstelėjo pandemijos protrūkis, bet dabar juk užtenka. Korėja netestuoja visų savo piliečių, tik tuos, kurie turėjo didelę tikimybę už-

ronaviruso atvejų iš visų 1,2 mlrd. žmonių... Ne koronavirusas, o panika ten bus didžiausia žudikė.

Mano nuomone, tas koronavirusas trečiajame pasaulyje net ir negali būti toks jau baisus – kadangi žmonės ten gerokai jaunesni, rizikos grupė maža. Pavyzdžiui, kokiam Malyje tik pusantro procento žmonių vyresni nei 70 m., kai Italijoje šis skaičius siekia keliolika procentų. O ir šiaip tose besivystančiose šalyse tiek daug didesnių bėdų: maliarinėse zonose pusė milijono miršta kasmet nuo maliarijos, Indijoje vien nuo pasiutligės 20 000 per

Nors pagrindiniai sodai Seule uždaryti, tačiau mieste netrūksta žydėjimo vaizdų.

Tai dalis įsigytų maisto atsargų – jeigu būtų paaikškėję, kad vis dėlto reikės karantinuotis.

metus: koronavirusas, net ir išplitęs, ten būtų užgožtas kitų problemų. Bet trečias pasaulis vis tiek imituoja europiečius, persisemia panika iš „pasaulio elito“ – ir taip sukuria sau papildomų problemų.

Aistė gauna žinutę iš Balio per *Whatsapp*. Depiliatorė, pas kurią buvo užsukusi, parašo: „Mūsų salonas uždarytas, bet galiu priimti namuose“. Balis užsidaro. „Pačiu laiku išvykome“ – konstatuoja Aistė.

2020 04 01

Pietų Korėja priveria duris

Nuo šiandienos dar labiau sugriežtinta atvykimo į Pietų Korėją tvarka: dabar karantinuotis 14 dienų privalo visi. Atvykėliai iš Europos testuojami dar oro uoste, kiti – jei atsiranda ligos simptomų per karantino dienas. Pietų Korėjoje užsieniečių labai mažai. Mūsų rajone iki šiol dar nemačiau nė vieno baltodžio. Tai – ne Balis ar Tailandas, kur šimtai visokiųjų *Facebook* grupių, tarp jų – ir lietuviškų, kur visi dalijasi naujienomis, žiniomis ir net pačių išverstais teisės aktais.

Čia, Korėjoje, turi viską išsiaiškinti pats. Ką daryti mums, atskridusiems kovo 30 d.? „Korea Herald“ ir „Korea Times“ kalba tik apie atvykusius balandžio 1-ąją ir vėliau. „Čosun“, trečias angliškąs Korėjos laikraštis, rašo, kad ir prieš šią datą atvykusių „bus paprašyta“ karantinuotis nuo balandžio 1 d. iki sausio 14 d. nuo jų atvykimo (tai yra mums – 12 dienų nuo dabar). Pastarasis teiginys kelia abejones, nes teisės aktas priimtas dar iki mūsų atvykimo, o oro uoste nieko panašaus nesakė, nepranešė. Na, bet gal paskambins, juk turi mūsų telefono numerius? Gal paklausti Turistų policijos, kurios nūnai tuščias postas stūkso prie Dongdaemun vartų? Įtariu, nieko nežinos, o jeigu kurie žino – nekalbės angliškai.

Prie pat įėjimo į mūsų daugiabutį yra parduotuvė. Dėl viso pikto nusiperkame šešis dvilitrinius Coca-Cola butelius ir tokį pat kiekį vandens, daugybę skanių makaronų ir *kimchi* dėžučių. Jei pareikalaus karantinuotis – bus pradžiai ką valgyti, kol išsiaiškinsime, kaip Pietų Korėjoje užsakyti mais-

tą internetu.

Aišku, 100% nežinau, bet tikiu, kad ir po 12 dienų karantino dar spėsiu apžiūrėti Seulą. Priešingai nei Balyje ar Tailande, čia nejučiu tos „artėjančios apokalipsės“ atmosferos. Daugelis korėjiečių išleido nedidelių pokyčių į savo gyvenimą: beveik visi nešioja kaukes, liftuose stoja nusisukę vieni nuo kitų, viešajame transporte, jei tik yra vietų, sėdasi į kas antrą sėdynę, restorane ieško vietos kuo toliau nuo kitų užimtų staliukų, nuolatos dezinfekuoja rankas ir t.t. Tą patį darome ir mes nuo pat savo kelionės pradžios – kovo 11 dienos, kai išvykome iš Lietuvos.

Korėjiečiai prisitaikė prie koronaviruso taip, kaip jau seniau žmonija prisitaikė prie, tarkime, visokiųjų salmoneliozinių trichineliozinių ar diarejų: maistą laikome šaldytuve, gamindami termiškai tinkamai jį apdorojame, prieš valgydami, nusiplauname rankas. Arba kaip prisitaikė prie lytiškai plintančių ligų – be prezervatyvų mylėtis gal ir smagiau, bet juk ir su jais galima, dėl galimos ŽIV pandemijos nereikia laikytis priverstinio „visuotinio celibato“.

Grįžęs namo iš parduotuvės, pagaliau internete randu oficialių Pietų Korėjos pranešimų oficialiame puslapyje. Taigi, karantinuotis mums nereikės: tą daryti turi tik naujai atvykę, o iki balandžio 1 d. atvykusių prašoma „mažiau eiti iš namų“ – t.y. laikytis visiems Korėjos gyventojams nustatytų taisyklių, o jų mes ir neprašyti laikomės. Palyginimui, karantinuotiesiems apskritai draudžiama išeiti iš namų, jie tik gali užsisakyti maistą ar siuntinius. Tokių siuntinių matau daug ir tame daugiabutyje, kuriame gyvenu – kurjeriai viską palieka prie buto durų, o gyventojai kada nors – kartais ir kitą dieną – pasiima. Niekas nevagia, nors laiptinė nerakinama, užėiti gali kas nori, visi žino, kad tokių siuntinių pilna. Tokia saugi yra Pietų Korėja.

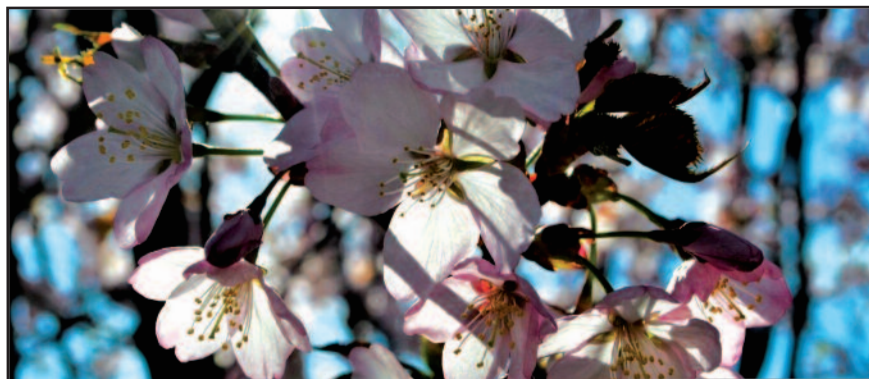
Ech, koks milžiniškas skirtumas, lyginant su Afrika ar Lotynų Amerika, kur; mums rašė, iš įkalinimo įstaigų mašiška sprunka kaliniai, nusikaltėliai apiplėšinėja parduotuves...

Bus daugiau

Pietų Korėjoje – daug įspėjimų, socialinės reklamos, bet mažai draudimų.

Kiekviena diena yra nuostabi diena

Nuostabūs sakurų žiedai.

Atkelta iš 5 psl.

Grįžtu Naugarduko gatve atgal. Vėl praeinu prašmatnų lenkų „Ponas Tadas/Pan Tadeusz“ viešbutį, simpatišką lietuviško maisto restoraną „Senoji trobelė“ (reikės čia užėiti, galvoju). Vėl fakultetas... Švitrigailos gatvėje matau modernią, erdvią gelių parduotuvę. Iš jos išeina aiškiai „ne vietiniai“ vyrai, nesusikalbam. Pasirodo – gruzinai... Na, bet žinosiu, kur gėles pirkti, kai prireiks. Matau – jauna porėlė stumia vežimėlį. Na, galvoju, šie tai tikrai šiose apylinkėse gyvena, turėtų žinoti. Jie pamojo ranka – Ševčenkos gatvė čia pat, už kelių žingsnių, prie šviesoforo...

Valio! Pagaliau!

Einu ja ilgai ir nuobodžiai, ieškodamas nr. 168. Po nr. 30 numerio gatvė baigėsi. Stovi McDonald's užkandinė, kelias vingiuoja toliau, bet ten jau gyvenamieji namai.

Taigi, pravaikščiojau gal tris valandas, bet taip ir nieko nepesčiau.

Nors negaliu pasakyti, kad nie-

Pasirodo, tebesu prastas mokinukas, ir po pandemijos dar turėsiu mokytis geografijos mokykliniame suolo. Svaigulys kiekviename žingsnyje...

Vilniuje žydinčios sakuros – nuostabus reiškinys

Žmona patarė nueiti pasivaikščioti Neries krantine ir pasidžiaugti Vilniuje pražydusiomis sakuromis. Tad vieną sekmadienio pavakarę patraukiau Neries link. Tai, ką pamačiau, buvo ištis nuostabus. 200 sakurų alėja Vilniuje buvo pasodinta Chiune Sugiharos garbei 2001 m. spalio 2 d. – minint 100-ąsias Japonijos diplomato gimimo metines. Dešiniajame Neries krante, greta Nacionalinės dailės galerijos, įkurtas japoniškų vyšnių parkas kiekvienų metų balandžio pabaigoje – gegužės pradžioje papuošia miestą rausvais žiedais ir tampa miestiečių traukos centru.

Pasaulio tautų teisuoliu paskelbtas Chiune Sugihara, asmenine in-

iciatyva, nusižengdamas Japonijos užsienio reikalų ministerijos instrukcijoms ir oficialiajai politikai, 1939–1940 m. konsulate Kaune išduodavo tranzitines Japonijos vizas besikreipiantiems žydams. Skaičiuojama, kad jis galėjo išduoti iki 10 000 vizų, tuo savo poelgiu nuo holokausto išgelbėdamas tūkstančius Lietuvos, Lenkijos ir Vokietijos žydų.

Ant paminklo, pastatyto prie įėjimo į parką, įrašytas parko įkūrėjų žodis, skelbiantis,

Tarp gamyklų ir blokinių namų – kaimiška trobelė.

ko – pamačiau gyvenimą gatvėse, į kurias prieš tai nebuvo užklydęs. Pamačiau dar nematytą, atrodo, taip gerai pažįstamo Vilniaus kampelį. Širdis aprimo einant pro Tolerancijos centrą – žinojau, kad už kelių minučių jau būsiu namie. Tolumoje matėsi Šv. Jono bažnyčios varpinė ir Trijų kryžių kalnas – vakarinė saulutė taip gražiai horizontą išryškino.

Grįžęs namo, atsidariau alaus skardinę – jei ne „Elektrit“ baras, tai bent tiek šiandien užsitarnavau.

Kitą rytą kompiuteryje bandžiau suprasti savo klaidą – juk pagal mano įsivaizdavimą, į tą „Elektrit“ aš turėjau nueiti per 20 minučių. Pasirodo, kad regėjimas iš manęs pasityčiojo: adresas buvo 16B, o ne 168...

Na, bent pasivaikščiojau!

Taip pat supratau, kad į tą rajoną verta sugrįžti, nes ten yra daug įdomaus, ką galbūt ne iš karto pagauna praeivio akis: uždaramė kiemelyje – John Lennon paminklas, sentikių kapinės, karaimų ir totorių kapinaitės, Švč. Marijos Užtarėjos sentikių cerkvė, Šv. Aleksandro Nevskio cerkvė.

Bus daugiau

Balsas kaip lietuviškas gintaras

2 DALIS

Arnoldui Voketaičiui – 90

VIDA BAKUTYTĖ

Tęsinys. Pradžia – gegužės 2 dieną

Išvardyti visus vaidmenis (apie 150), žymiausius teatrus (apie 30), orkestrus (daugiau nei 25), dirigentus ir scenos partnerius, su kuriais Voketaičiui teko dirbti, nepakanka straipsniui skirtos apimties. Artistiška solisto prigimtis, įgytos profesinės vokalo ir aktorinio meistriškumo žinios, išskirtinių tembro spalvų plataus diapazono balsas buvo pageidaujamas daugybės kolektyvų. Plačią pasirodymų geografiją, didžiulį veiklos tempą, kuris kitiems dainininkams galbūt būtų alinantis, Voketaičis traktavo kaip būdą neprarasti formos: jis aiškina, kad ypač tai būdavo aktualu, kai anksti pavasarį teatrui baigdavo savo pasirodymų sezoną. Tačiau Maestro visuomet pabrėžia būtinybę dainininkui mokėti pailsėti.

Dirbta su daugybe operos teatrų. Be minėtų, dar ir su Philadelphia, San Francisco, Bostono, Miami, New Orleans, Houstono, Cincinnati, Pittsburgho, San Diego, Los Angeles, Minneapolio, Montrealio, Vancouverio, Toledo, Mexico *Palacio de Bellas Artes*, Barcelonos *Gran teatro del Liceo*, Caracaso *Teatro Teresa Carreno* ir kitais.

Ne tik operos scenoje

Dainuota su žymiausiais simfoniniais orkestrais, atliekant oratorijas, kantatas, koncertinius operų variantus, ar recitaluose: New Yorko ir Daytono filharmonijų, Čikagos, Pittsburgho, San Francisco, Clevelando, Philadelphijos, Minnesotos, St. Louis, Bostono, Denverio, Indianapolio, Dallaso, Detroito, Nacionaliniais Meksikos bei Costa Ricos ir daugeliu kitų. Tarp daugybės pasirodymų su orkestrais dainininkas mini jam išiminius dainuotą Mėlynbarzdį Béla Bartóko operoje „Mėlynbarzdžio pilis“ („Bluebeard's Castle“) su *Pittsburgh Symphony Orchestra* ir boso partiją Krzysztof Penderecki „Pasijoje pagal Luką“ („St Luke Passion“) su *Minnesota Orchestra* (diriguojant Stanisław Skrowaczewski), kurie buvo atlikti *Carnegie Hall*, taip pat su *Chicago Symphony Orchestra* – Adomą Joseph Haydn oratorijoje „Pasaulio sukūrimas“ („Die Schöpfung“), diriguojant James Levine) ir boso partiją Dmitrijaus Šostakovičiaus XIII simfonijoje („Babi Yar“), diriguojant Genadijui Roždestvenskiui. Pastarąjį kūrinių solistas atliko daugelį kartų, tarp kitų – su dirigentais Jurijumi Temirkanovu ir Maksimu Šostakovičiumi.

Be minėtų, Maestro vertina darbą su žinomais batutos meistras Leonard Slatkin, William Steinberg, Erich Leinsdorf, Emerson Buckley, Eduardo Mata, Lukas Foss, André Previn ir kt.

Reikšmingi dainininko biografijoje pasirodymai su orkestrais atliekant tokius kūrinius kaip Arnold Schönberg „Gurre-Lieder“, Gustav Mahler Aštuntoji simfonija („Sinfonie der Tausend“), Ludwig van Beethoven „Missa Solemnis“ ir Devintoji simfonija, Verdi *Requiem*, Dmitrijaus Šostakovičiaus „Stepano Razino nužudymas“, William Walton „Baltazaro puota“ („Belshazzar's Feast“), Antonín Dvořák „Stabat Mater“, koncertiniai operų atlikimai – Jules Massenet „Hérodiade“ (Phanuel), Richard Wagner „Tristan und Isolde“ (Karalius Marke) bei „Die Walküre“; (Hunding), Ludwig van Beethoven „Fidelio“ (Rocco), Carl Maria von Weber „Der Freischütz“ (Kaspar ir Atsiskyrėlis) bei kt. Įrašų takeliuose – Sergejaus Rachmaninovo kantata „Pavasaris“, poema „Varpai“, Sergejaus Prokofjevo oratorija

„Ivanas Rūstusis“ ir simfoninė siuita „Leitnantas Kižė“.

Voketaičio partneriais scenoje buvo pasaulio scenų pažibos Plácido Domingo, Joan Sutherland, Beverly Sills, Grace Bumbry, Luciano Pavarotti, Carlo Bergonzi, Montseratt Caballé, Teresa Stratas, Renata Tebaldi ir daugelis kitų.

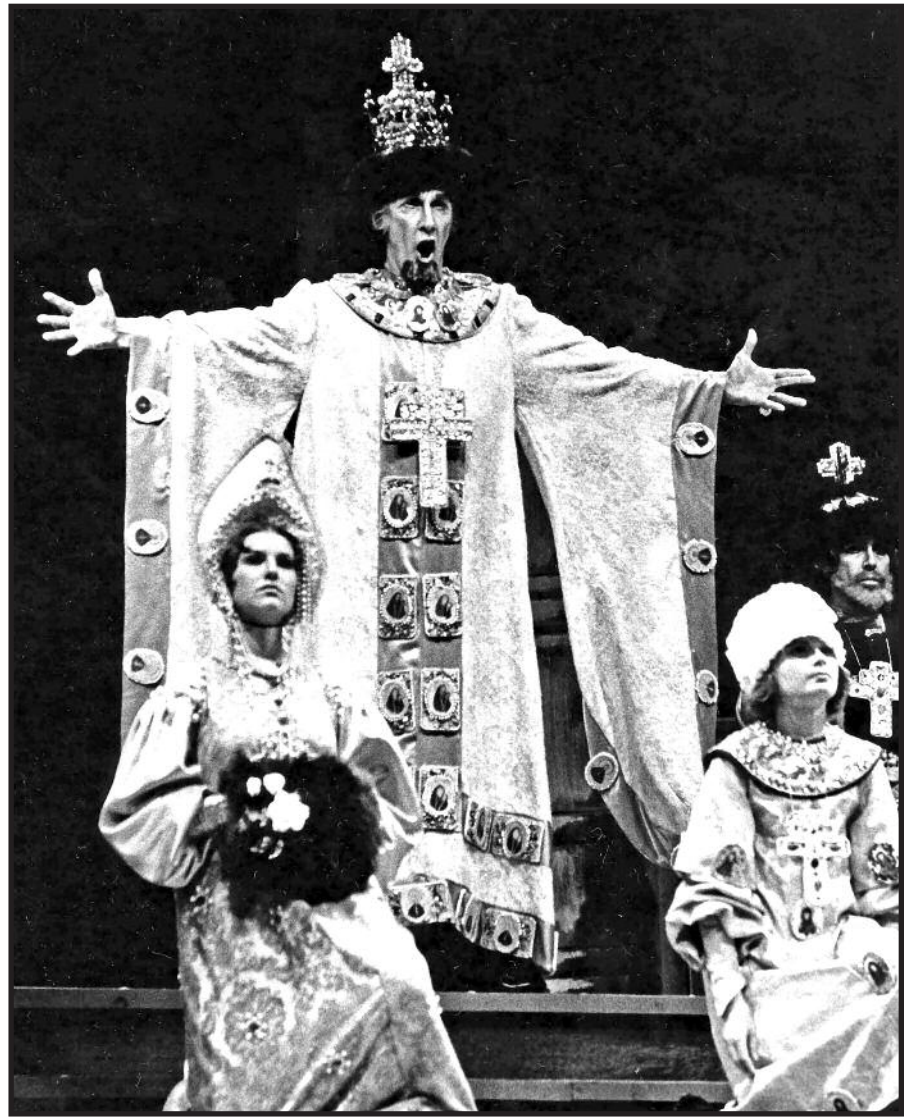
Vaidmenų įvairovė

Sunkiai suskaičiuojamas operinių vaidmenų sąrašas rodo išpūdingą žanrinę jų įvairovę: nuo daktaro Dulcamara Gaetano Donizetti „Meilės eliksiyre“ ar Don Basilio Gioacchino Rossini „Sevilijos kirpėjųje“ iki išpūdingo Boriso Godunovo Modesto Musorgskio „Borise Godunove“, Mefistofelio Charles Gounod „Fauste“ (Mefistofelio vaidmenį dainininkas sukūrė ir Arrigo Boito operoje „Mefistofele“) ar liūdnojo svajotojo Don Quichotte (Don Kichoto) Jules Massenet operoje „Don Quichotte“.

Nors dainuota šešiose ar septyniose Giuseppe Verdi operose (tarp jų, drauge su Luciano Pavarotti 1980 metais Čikagos *Lyric Opera* parodytame „Kaukių baliuje“ („Un ballo in maschera“) ir kritikų gerai vertintame Verdi „Requiem“ (1982-aisiais Los Angeles šį kūrinių atliko kartu su tenoru Carlo Bergonzi), Maestro sako, kad iš italų artimesnės nei Verdi jam buvo Rossini, Donizetti operos, mėgiama vokiečių bei prancūzų muzika. Galima pastebėti, kad iš penkių su garsiuoju Plácido Domingo dainuotų operų viena buvo italų Giacomo Puccini („La fanciulla del West“), kitos keturios – prancūzų: Camille Saint-Sauens „Samson et Dalila“ (Abimélech), Umberto Giordano „Andrea Chénier“ (Mathieu), Jules Massenet „Le Cid“ (*Carnegie Hall* su *Opera Orchestra of New York* Voketaičis dainavo Grafa de Gormas, Plácido Domingo – Don Rodrigue, Grace Bumbry – Chimene; šios sudėties kūrinių įrašė *Columbia Records* įrašų studija, 1976), pagaliau – Jacques Offenbach „Les Contes d'Hoffmann“ (Crespel).

Sėdi (iš k.): Nijolė Voketaičienė, Dama Joan Sutherland; stovi dirigentas Richard Bonyngė (Joan Sutherland vyras) ir Arnoldas Voketaičis. Čikaga, 1985 m.

Borisas Godunovas Modesto Musorgskio operoje „Borisas Godunovas“. Colorado operos festivalis. 1976 m. Lituaniškos tyrimo centro nuotr.

Pastarojoje operoje Voketaičis dažniausiai kūrė keturių nenaudėlių paveikslus (Coppélius, Lindorf, Dapertutto, Miracle); dainininkas juokaudamas tvirtina, kad lengviau nei šiuos būtų vaidinti Dievą: „Jis elgiasi vienodai, o velnias yra visoks – pamišęs, meilus, patrauklus, įtaigus“.

Maestro pripažįsta, kad vienas brangiausių pačiam dainininkui vaidmenų – Don Kichotas, kurį dainavo specialiai jam pastatytame spektaklyje Mexico *Bellas Artes* teatro 1980-aisiais (kitais metais pakartotas tarptautiniame festivalyje Monterrey ir 1982– vėl Mexico mieste). Po spektaklių Meksikos spaudoje rašyta: „Aukšto profesionalumo bosas Voketaičis kuria charakterį subtiliai, demonstruodamas savo labai platų vokalo diapazoną ir ypatingai gerą skonį. Mums sunku bus vėl žiūrėti šį veikalą be jo sukurto personažo“ („Esto Pasa“, 1980 m. birželio 25 d.). Monterrey recenzentas pripažino: „Tik toks nuostabus aktorius, kaip jis, sugeba vesti kartu su savimi klausytojus per visas emocijų būsenas, nuo didelio džiaugsmo iki liūdesio“ („El Porvenir“, 1981 m. spalio 14 d.).

Vien tik makiaveliškąją mokytoją Don Basilio Maestro dainavo daugiau nei 60-yje skirtingų pastatymų ir apie 250-yje spektaklių, su šiuo vaidmeniu debiutavo Europoje – 1968-aisiais *Gran Teatro Del Liceo* Barcelonoje. Tuomet Ispanijoje pripažinta, kad vaidmuo „100 procentų rosiniškas“. Žinomas amerikiečių teatro kritikas Dan Sullivan, spausdinęs straipsnius „New York Times“, „Los Angeles Times“, „Minneapolis Star Tribune“, nuoširdžiai stebėjosi: „Reta, kad akivaizdus blogis atrodytų toks juokingas“. „The Washington Post“ muzikos kritikui Joseph Duncan McLellan išraiškingos Voketaičio kuriamo Don Basilio rankos atrodė „tarsi gyvenančios savo gyvenimą <...>, o vaidmens interpretacija gydo lyg vaistas“ („The Washington Post“, 1976 m. balandžio 30 d.).

Tuo įsitikini žiūrėdamas šios operos įrašą: meistriškai valdomas balsas lengvai įveikia sudėtingas partijos subtilybes – tembrinius niuansus, trumpas frazes, greitakalbiskumą, tempų ir dinamikos ženklų kaitą. Akivaizdus aktorinis pasirengimas: aiški dikcija, artistiškas, kai svarbu „nepersūdyti“, paisyti scenos estetikos, vengiant buitisko komizmo. Puikiai įvaldyta viso kūno plastika, tačiau nėra perteklinio gestikulavimo ar „perspaustos“ mimikos, kiekvienas judesys apgalvotas, tikras, pagrįstas, vietoje ir laiku.

Voketaitis sutinka, kad jam svarbus ir Boriso Godunovo vaidmuo. Didelį reiklumą sau rodo faktas, kad po daugiau nei dešimtmetį jo kuriamo ir kritiku puikiai vertinto vaidmens dainininkas nustebino „The Denver Post“ muzikos redaktorių Glenn Giffin, teigdamas, jog dar ilgai nebuvo tinkamai pasirengęs atlikti Borisa. Tuomet interviu žurnalistui jis pripažino, kad kai kurių atlikėjų caro Boriso traktavimas, dėmesį labiau sutelkiant į jį kaip griaudėjantį pamišėlį, yra pernelyg siauras. „Aš matau jį, visų pirma, kaip vyrą. Jis oportunistas, bet vis dar savo viduje švelnus ir labai susirūpinęs“. Recenzentas sutiko, pažymėjęs, kad Voketaitis išties kuria kilnaus žlugimo asmenybę („The Denver Post“, 1976 m. liepos 29 d.).

Toks pat netikėtas minėtam kritikui buvo pokalbis su dainininku apie jo atliekamą Mėlynbarzdį. Juokaudamas žurnalistas prisipažino, kad jam keistoka Mėlynbarzdį, kurio žmonos turėjo įprotį dingti, laikyti džentelmenu. Į tai Voketaitis atsakė: „Aš interpretuoju jį ne kaip maniaką žudiką, tai sudėtingesnis personažas. Be to, viską pasako muzika, kurią tereikia absorbuoti ir atlikti. Taip, man jis yra džentelmenas... Nemanau, kad kas nors būtų įvykę, jei Judith to nebūtų išprovokavusi...“ („The Denver Post“, 1981 m. liepos 29 d.). Svarbu pabrėžti, kad tą kartą kiti, atkreipę dėmesį į aktorinius dainininko sugebėjimus, vis dėlto akcentavo tai, kad jis „kuria charakterį ir atmosferą išimtinai savo balso priemonėmis, ir tai yra absoliutus meistriskumas“ („Post-Gazette“, 1976 m. lapkričio 27 d.).

Skaitant recenzijas ar kalbant su pačiu Arnoldu Voketaičiu apie jo kurtus operų personažus įsitikini, kad dainininkas ieškojo ir „savo“ Mefistofelio. „Dauguma nelinkę velnio laikyti vienu geriausių savo draugų. Bosas Arnoldas Voketaitis kitoks, – rašyta Arizonos spaudoje. – Jis sako, kad šėtoniški vaidmenys yra jo favoritai, nes jie – „mėsingi“. Jo Mefistofelis toks, koks turi būti – labai mandagus, bet pikta lemiantis, kartais juokingas, bet visada brutalus, neįveikiamas“ („The Daily Sun“, 1974 m. balandžio 30 d.).

Maestro vaidmenų galerijoje daugybė boso-baritono partijų operose, be minėtų: Bedřich Smetana „The Bartered Bride“ (Kecal), Giacomo Puccini „Turandot“ (Timur) ir „Tosca“ (Zakristijonas), Wolfgang Amadeus Mozart „Don Giovanni“ (Don Giovanni ir Leporello) bei „Le nozze di Figaro“ (Figaro ir Bartolo), Gaetano Donizetti „Lucia di Lammermoor“ (Raimondo) ir „Don Pasquale“ (Don Pasquale), Jules Massenet „Werther“ (Charlotte tėvas), Georges Bizet „Les Pecheurs de perles“ (Nourabad, Vyriausias žynys), Nikolajaus Rimskio-Korsakovo „Mozartas ir Salieri“ (Salieri), Benjamin Britten „Peter Grimes“ (Swallow), Dmitrijaus Šostakovičiaus „Lady Macbeth of the Mtsensk District“ (Senas katorgos kalinys) ir kt.

Vieni iš išimintinių XX amžiaus devintojo dešimtmečio darbų – 1983-ųjų gegužę San Diego, CA, rodyta Francesco Cilea opera „Adriana Lecouvreur“, kurioje Maestro dainavo kartu su Dama Joan Sutherland (ji – Adriana, Voketaitis – Princas de Bouillon, dirigavo Richard Bonyngė), taip pat 1986 metų lapkritį Nikolajaus Rimskio-Korsakovo „The Tsar's Bride“ (Maliuta), pastatyta Galinos Višnevskajos Kennedy meno centre

Washingtono diriguojuojant Mstislavui Rostropovičiui.

Atsisveikinęs su didžiąja scena *The Chicago Opera Theatre* spektaklyje – Aaron Copland operoje „The Tender Land“ (vyriausiasis Moss, 1995), Maestro kurį laiką tęsė koncertinius pasirodymus, dirbo vadybinį darbą (buvo pianistės Mūzos Rubackytės koncertų Amerikoje vadybininkas). Gebėjimas laiku baigti operinę karjerą – tai irgi profesinio meistriskumo rodiklis. Be abejo, lemia ir aplinkybė, kai dainininko amžius riboja galimybę atlikti daugelį vaidmenų, kurie neatitinka kūrinio personažo amžiaus. Voketaitis paliko sceną būdamas puikios formos, kupinas muzikinės ištvermės ir jėgų, pasiekęs vokalinio ir aktorinio meistriskumo viršūnę. Tai patvirtina tuo laikotarpiu jį dainuojant girdėjusiųjų komentarai. Kaip juokaudama pažymėjo literatūros tyrinėtoja ir dainininkė Dalia Marija Bernadeta Kučėnienė, „Drauge“ anonsuodama 1995-

Don Kichotas Jules'io Massenet operoje „Don Quichotte“. Tarptautinis operos ir baleto festivalis (Monterrey). 1981. Asmeninio archyvo nuotr.

aisiais Maestro rengtą koncertą, skirtą Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo lietuvių parapijos Brighton Parke, Čikagoje, 80-mečiui, „jei Voketaitis su solistais ir savo dainavimu naujai dengiamo (bažnyčios – V. B.) stogo nenukels, jis [stogas] bus pašventintas“.

Su savo charizmatiškąja žmona Nijole Lipčiūte (buvusi modelis „Perfect-8“ bei Tarptautinės reklamos ir dizaino akademijos modelių kursų dėstytoja) Voketaitis susipažino po vienos iš operos „Gražina“ repeticijų (kaip pabrėžia ponis Nijolė, ne be Daivos Mongirdaitės, dainavusios Ramunės vaidmenį operoje, pagalbos). Netrukus abu pasimatė pobūvyje, rengtame po šio Čikagos lietuvių operos spektaklio 1967 metais. Taigi pora daugiau nei penkis dešimtmečius tęsia savo nuostabią ir pagarbos vertą bendrystę.

Maestro Arnoldas Voketaitis ir šiandien jaunatviškas, moderniai mąstantis, pozityviai vertinantis pagrįstus eksperimentus operos teatre, sakydamas, kad operos nereikia garbinti, ja reikia mėgautis.

Straipsnyje, be kitų šaltinių, naudotasi dokumentais iš Lituaniistikos tyrimo ir studijų centro Čikagoje, Arnoldo Voketaičio asmeninio namų archyvo ir pokalbių su Maestro medžiaga.

Vida Bakutyte, muzikologė ir teatro istorikė, hum. m. dr., Lietuvos kultūros tyrimų instituto vyriausioji mokslo darbuotoja. Viena labiausiai tyrėją dominančių sričių – muzikos ir teatro sąsajos (istorija ir nūdienu). Šia tema parašė knygu, paskelbė per 100 straipsnių mokslo spaudoje Lietuvoje ir užsienyje.

Istoriniai paminklai

Ar Grūto parkas gali būti pavyzdys Amerikai?

Nevienareikšmiškai vertinamų istorinių paminklų problema iškyla ne tik Lietuvoje. Ir Amerikoje kai kurie istoriniai paminklai iššaukia daug pykčio bei nesantaikos. Pavyzdžiui, Virginia valstijoje yra nemažai paminklų, pagerbiančių Amerikos pilietinio karo karininkus, kurie kovojo sukilėlių (Confederate) pusėje. Turbūt žymiausi paminklai yra tie, kurie vaizduoja generolus Robert E. Lee ir Thomas „Stonewall“ Jackson. Šie paminklai kai kuriems amerikiečiams dabar yra nepriimtini, nes primena Amerikos pietuose veikiusią vergijos instituciją.

Šių metų balandžio 11 d. Virginia valstijos gubernatorius Ralph Northam savo parašu patvirtino naują įstatymą, kuris leidžia savivaldybėms pašalinti tokius paminklus. Įstatymas įsigalioja liepos 1 d. Savivaldybės turės teisę paminklus pašalinti arba perkelti į kitas vietas. Tačiau pirmiausiai reikia atsižvelgti į gyventojų nuomonę, atliekant viešą jų apklausą. Įstatyme numatoma, kad jeigu nutariama paminklą pašalinti, jį reikia pirma pasiūlyti muziejams, istorijos tyrinėtojų draugijoms ar mūšio laukų administracijoms. Vis dėlto, galutinis sprendimas, ką su paminklu daryti, lieka savivaldybių rankose.

Laikraščio „Washington Examiner“ korespondentė Megan Rohn pateikė įdomų pasiūlymą, kaip galima būtų spręsti šią jautrią problemą. Straipsnyje, kuris buvo išspausdintas to laikraščio balandžio 23 dienos laidoje, ji siūlo sekti Lietuvos pavyzdžiu – įkurti Virginia valstijoje ką nors panašaus į Grūto parką. Žinoma, kad Grūto parke sukaupta unikali sovietmečio skulptūrų ir paminklų ekspozicija. Čia iš visos Lietuvos aikščių „atkeliaavo“ daug Leninui, socialistinės revoliucijos vadui, skirtų paminklų. Grūte yra ir Stalino, Dzeržinskio, Markso, Engelson, Kapsuko ir kitų komunizmo šulams skirtų vaizduojamojo meno kūrinių. Šis parkas – muziejus po atviru dangumi yra įkurtas netoli Druskininkų.

Pasak korespondentės Megan Rohn, Grūto parko lankytojai jaučiasi patekę tarsi į kitą pasaulį, į sovietinį mišką. Straipsnio autorė teigia, jog parke lankytojams suteikiama galimybė susipažinti su Sovietų Sąjungos įvykdytais žiaurumais, tam, kad ateityje būtų išvengta tokio istorijos pakartojimo. Prie kiekvienos skulptūros yra lentelė, kurioje pateikiama vaizduojamo asmens biografija. Parke yra ir „kultūros namai“, kuriuose yra daug sovietinės atributikos ir sovietinės spaudos pavyzdžių, komunistinių paveikslų, vėliavų, plakatų. Yra ir mažas zoologijos sodas, sūpuoklės vaikams, o parko teritorijoje per garsiakalbius skamba sovietinis himnas.

Ar toks paminklų išsaugojimo modelis tinka Amerikai? JAV pilietinio karo istorija šiuolaikinei visuomenei kelia daug keblių ir politiškai jautrių klausimų. Kai kurie amerikiečiai mano, kad stovinčius paminklus reikia palikti, bet prie jų pridėti išsamesnius paaiškinimus. Kitiems atrodo, kad gėdingos istorijos „liudininkus“ reikia visiškai pašalinti. Korespondentės Rohn nuomone, įkūrus Amerikoje pilietinio karo karininkų paminklams skirtą parką, panašų į Grūto, šie paminklai nebebūtų istorinio skaudulio šaltiniai, nes nebestovėtų viešose miestų vietose. Tuo pačiu jie taptų gera istorijos klaidų pamoka.

Parko įkūrimas patenkintų ir tuos, kurie mano, kad paminklai šlovina vergijos etapą Amerikos istorijoje, ir paminklų išsaugojimo šalininkus, kurie teigia, kad reikia praeitį prisiminti ir iš jos pasimokyti.

Korespondentės pasiūlymas gali sukelti abejonių, ar galima Grūto parko modelį pritaikyti Amerikos pilietinio karo paminklams. Galima pasvarstyti, ar Grūto parkas tikrai tarnauja tamsaus Lietuvos istorijos laikotarpio prisiminimui, ar tai yra vien proga sovietinių laikų išsiilgusiems pasinerti į sovietinę nostalgiją? Korespondentė pripažįsta, kad sovietinių diktatorių lyginimas su Amerikos pilietinio karo sukilėlių pusėje kovojusiais generolais yra neadekvatus. Tačiau, jos nuomone, paminklai tiems generolams yra Amerikos istorijos jautri ir svarbi dalis. Galbūt Lietuvos pavyzdys padėtų Virginia valstijai mažinti tų paminklų keliamą skaudulį ir suteiktų galimybę pasimokyti iš skaudžių istorijos įvykių, teigia korespondentė.

Parengė Rimas Černius

Naudotasi tinklalapiu washingtonexaminer.com.

Generolo Robert E. Lee paminklas Charlottesville, Virginia

Atraskime Rožinio malda namie

Kreipdamasis į viso pasaulio tikinčiuosius popiežius Pranciškus pakvietė gegužę malstis namie Rožinį.

Tavo apgynimo šaukiamės, šventoji Dievo Gimdytoja!

„Gegužės mėnesį – sako Šventasis Tėvas, – Dievo tauta ypač uoliai reiškia savo meilę ir pamaldumą Mergelei Marijai. Šio mėnesio tradicija yra melstis Rožinio malda namie, šeimoje. Pandemijos apribojimai mus 'privertė' vertinti šį naminį aspektą taip pat dvasiniu požiūriu.

Todėl noriu pasiūlyti visiems iš naujo atrasti, kaip gražu melstis Rožinio malda namie. Galima tai daryti drauge arba vienam; nuspręskite pagal situaciją, įvertindami abi galimybes. Tačiau kiekvienu atveju yra viena paslaptis, kaip tai padaryti: paprastumas. Lengva rasti gerų ir sektingų maldos pavyzdžių, taip pat internete”.

Popiežius Pranciškus pasiūlė dvi maldas Dievo Motinai, kuriomis ir jis melsis gegužę dvasiškai vienydamasis su visais. Vienos maldos tekstą skelbėme šeštadienio laidoje, šiandien pridėdame antrąją maldą.

„Brangūs broliai ir seserys, mūsų Motinos Marijos širdimi bendrai kontempliuodami Kristaus veidą dar labiau susivienysime kaip dvasinė šeima, ir tai padės mums įveikti šį išbandymą. Melsiuosi už jus, ypač labiausiai kenčiančius, o jūs prašau melstis už mane. Iš širdies dėkoju ir laiminu jus”, – sakė Šventasis Tėvas.

Bernardinai.lt inf.

✦ *Dabartinėje dramatiškoje situacijoje, slegiamoje visą pasaulį apimančių kančių ir nerimo, šaukiamės Tave, Dievo Motina ir mūsų Motina, ir prašome Tavo apgynimo.*

✦ *Mergele Marija, šioje koronaviruso pandemijoje atkreipk į mus savo gailestingas akis, paguosk tuos, kurie liūdi ir aprauda savo mirusius artimuosius, kartais palaidotus širdį skaudinančiu būdu. Palaikyk tuos, kurie nerimauja dėl sergančiųjų, prie kurių dėl infekcijos grėsmės negali būti šalia. Pažadink pasitikėjimą tų, kuriems nerimą kelia ateities netikrumas ir padariniai ekonomikai bei darbui.*

✦ *Dievo Motina ir mūsų Motina, melsk už mus Dievą, gailestingumo Tėvą, kad šis sunkus išbandymas baigtųsi ir grįžtų vilties bei ramybės perspektyva. Panašiai kaip Galilėjos Kanoje, užtark mus savo dieviškajam Sūnui, kad būtų paguostos ligonių ir aukų šeimos, kad jų širdys atsivertų pasitikėjimui.*

✦ *Apsaugok gydytojus, slaugytojus, sveikatos apsaugos darbuotojus, savanorius, kurie per krizę yra pirmose fronto linijose ir stato savo gyvybę pavojun, kad apsaugotų kitus. Lydek jų herojiškas pastangas ir duok jėgų, gerumo bei sveikatos.*

✦ *Būk arti tų, kurie dieną ir naktį rūpinasi ligoniais, taip pat šalia kunigų, kurie su ganymojišku rūpinimusi ir evangeliniu įsipareigojimu stengiasi visiems padėti.*

✦ *Švenčiausioji Mergele, apšviesk mokslininkų protus, kad jie rastų tinkamus sprendimus ir galėtų įveikti šį virusą.*

✦ *Paremok valstybių vadovus, kad jie veiktų išmintingai, rūpestingai ir didžiadvasiškai, padėdami tiems, kurie stokoja gyvenimui būtinų dalykų, toliaregiškai ir solidariai priimdami socialines bei ekonomines programas*

✦ *Švenčiausioji Mergele, sujudink sąžines, kad didžiulės sumos, išleidžiamos ginklams gausinti ir tobulinti, būtų skiriamos atitinkamiems tyrimams skatinti, jog ateityje būtų išvengta panašių katastrofų.*

✦ *Mylimiausioji Motina, stiprink priklauso vienai didelei šeimai jausmą, visus mus jungiančio ryšio suvokimą, kad broliškumo ir solidarumo dvasia pagelbėtume įvairio po vargo bei skurdo situacijomis. Padėk tvirtai laikytis tikėjimo, ištvermės tarnystėje, pastovumo maldoje.*

✦ *Marija, Nuliūdusiųjų Paguoda, apkabink savo visus kenčiančius vaikus ir išprašyk Dievo savo visagale ranka išlaisvinti mus nuo tos baisios epidemijos, kad gyvenimas galėtų ramiai grįžti į normalią tėkmę.*

✦ *Patikime save Tau, kuri mūsų kelyje švieti kaip išganymo ir vilties ženklas, o geroji, o malonioji, o mieliausioji Mergele Marija.*

Amen.

SIUNTINIAI Į VISĄ EUROPOS SĄJUNGĄ

+ Ukraina, Baltarusija, Moldova, Rusija

Greičiausi pristatymo terminai

Kiekviena dėžė nemokamai apdrausta \$100

Siūlome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis, automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų, asmens turto perkraustymą

Siuntinių paėmimas iš namų

Asmeninės siuntos
708-907-3000

Sekite savo siuntas:
AtlanticExpressCorp.com/tracking

Centrinio ofiso adresas
8801 S. 78TH AVE., BRIDGEVIEW, IL 60455

Siuntinių Priėmimo Vietos

Atlantic Express Centrinis Ofisas
8801 S. 78th Ave. Bridgeview, IL 60455
Tel: 708-907-3000

Rūta
6551 South Cass Ave Westmont, IL 60559
Tel: 630-964-7882

Eurus Deli
22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137
Tel: 630-469-4290

Biomed
360 Townline Rd. Mundelein, IL 60060
Tel: 847-566-6676

Royal Petal
188 E. Wend St. Lemont, IL 60439
Tel: 630-257-0339

Excel Insurance
5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641
Tel: 773-777-4700

Romanian American Network
6201 W. Howard St. B3 Niles, IL 60714
Tel: 847-897-6710

Granitex
704 N. Larch Ave. Elmhurst, IL 60126
Tel: 630-888-1838

Real Exteriors
3740 N. 25th Ave. Suite D Schiller Park, IL 60176
Tel: 847-671-1155

Lithuanian Plaza
9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465
Tel: 708-599-9866

Galos Caves
6501 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634
Tel: 773-283-7701

Biomed 2
4548 N. Harlem Ave. Harwood Heights, IL 60706
Tel: 773-656-2430

Kalyva
338 S. Rohlwing Rd. Palatine, IL 60074
Tel: 847-776-7766

Continental USA
2207 W Chicago Ave, Chicago, IL 60622
Tel: 773-489-9770

Ina Stankeviciene
Adresas: 2711 W. 71st Street Chicago, IL 60629
Tel: 773-476-5999

Wonders of Nature
714 S Buffalo Grove Rd., Buffalo Grove, IL 60089
Tel: 847-793-1000

Dolyinka
Ukrainian-American Consulting, INC
5050 N. Cumberland Ave., Norridge, IL 60706
Tel: 773-600-2727

www.draugofondas.org

Vieta, kur susitinka JAV lietuviai

DRAUGAS

Seniausias lietuviškas laikraštis pasaulyje
Leidžiamas nuo 1909 m.

Sužinokite vienas apie kitą

Susipažinkite su lietuviška veikla – nuo vandenyno iki vandenyno
XXI a. „Draugas“ – laikraštis jums!

NAUJIEMS PRENUMERATORIAMS

metams – 110 dol.

pusmečiui – 65 dol.

internetinė (pdf) metams – 99 dol.

3 mėn. – 30 dol.

Siunčiu _____ dol.

Vardas, pavardė _____

Adresas: _____

Miestas _____ valstija _____ zip _____

el. pašto adresas _____

Čekį siųskite:

**DRAUGAS, 4545 W. 63rd. St.,
Chicago, IL 60629**

Tel. 773-585-9500 www.draugas.org

CHIRURGAI

PETRAS V. KISIELIUS, MD, FACS
INKSTŲ, PŪSLĖS, PROSTATOS
GYDYMAS BEI CHIRURGIJA
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
Tel. 331-221-9004

AKIŲ LIGOS

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

XVI Lietuvių tautinių šokių šventė vyks 2021 m. rugpjūtį

Atsižvelgiant į susiklosčiusią pasaulinės sveikatos krizės situaciją ir suderinus su šokių grupių vadovais, atlikėjais, viešbučių atstovais bei paslaugų tiekėjais buvo priimtas nelengvas sprendimas atidėti š. m. liepos 3–5 dienomis Philadelphijoje planuotą rengti Šiaurės Amerikos XVI Lietuvių tautinių šokių šventę. Ji perkelta į 2021 metus ir vyks **rugpjūčio 6–8 dienomis**.

Viešbučiai

Šventės viešbučiai (Loews, Marriott Downtown, Hilton Garden Inn ir Residence Inn) neturi galimybės perkelti šių metų rezervacijas į 2021 metus. Visi kambariai, užsakyti specialiomis Šokių šventės kainomis š. m. liepos 3–5 dienoms bus atšaukti automatiškai. Informacija apie naujas viešbučių rezervacijas 2021 m. rugpjūčio 6–8d. bus paskelbta šių metų spalio mėnesį. Kambarius reikės rezervuoti iš naujo.

Bilietai (Šokių šventė)

2020 m. liepos 5 d. šventei įsigyti bilietai galios ir 2021 m. rugpjūčio 8 d. renginiui. Jų keisti nereikės. Bilietų pardavimas tęsiamas, juos galima įsigyti arenos bilietų kasose skambinant **tel. 1-800-298-4200**, arba internetu (www.sokiusvente2020.org)

Pageidaujantys grąžinti bilietus gali tai padaryti iki **2020 m. gruodžio 18 d.** Atkreipiame dėmesį, kad bilietų pristatymo mokestis (delivery fee) ne-grąžinamas. Pinigai už kredito kortele apmokėtus bilietus bus grąžinami į kortelę. Mokėjusiems grynaisiais teks susisiekti su Liacouras arenos bilietų kasomis **tel. 1-800-298-4200** dėl pinigų grąžinimo (bilietus reikia pristatyti bilietų kasoms, tačiau šiuo metu dėl pandemijos kasos dirba tik telefonu).

Bilietai (Pokyliai)

Įsigyti išskilmingos Galos bei Jaunimo/Šeimų pokylių bilietai galios ir 2021 m. pokyliams. Naujų bilietų pardavimas laikinai sustabdomas iki š. m. spalio mėnesio.

Įsigytus bilietus galima grąžinti iki š. m. **gruodžio 18 d.** Užklašimus dėl pokylių bilietų grąžinimo siųskite el. paštu info@sokiusvente2020.org

Šokėjų grupių registracija

Šokėjų registracijos duomenys perkeliama į 2021 m. Specifinė informacija apie grupių sudėtį, nuotraukas ir pan. bus paskelbta šokių grupių vadovams.

Aukos ir reklama

Šventę tikrove paverčiate Jūs, rėmėjai. Gautos aukos ir įmokos už reklamą bus naudojamos šventės organizavimui 2021-aisiais. Išsami informacija apie galimybes paaukoti skelbiama mūsų interneto svetainėje adresu: sokiusvente2020.org/aukokite.

Šiaurės Amerikos XVI Lietuvių tautinių šokių šventės organizacinio

Dėmesio – nauja data!

Pasaulio lietuvių centro labdaringas golfo turnyras perkeliama į
š. m. rugpjūčio 8 d., sekmadienį. Pradžia – 12 val. p. p.

Adresas:

Old Oak Golf Course
14200 S. Parker Rd.
Homer Glen, IL 60491

Registruokitės tinklalapyje www.lithuaniangolf.com
arba paremkite PLC www.lcenter.org/donate

Amerikos lietuvių renginiai – „Draugo“ kalendoriuje!

Viskas vienoje vietoje

patogu naudoti

lengva surasti

Praneškite apie renginį el. paštu
draugokalendorius@gmail.com
Siųskite informaciją iš visų Valstijų!

Organizatoriai, nematote renginio kalendoriuje? Atsiųskite informaciją adresu

draugokalendorius@gmail.com

Gyventojų surašymas 2020 – dalyvaukime!

Per surašymą surenkami itin svarbūs duomenys, nuo kurių gali priklausyti įvairūs mūsų gyvenimo aspektai. Įstatymų leidėjai, verslininkai, mokytojai ir daugelis kitų žmonių šiuos duomenis kasdien naudoja teikdami paslaugas, produktus ir pagalbą bendruomenei. 2020 m. gyventojų surašymo metu suskaičiuojamas kiekvienas suaugęs, kūdikis ir vaikas, gyvenantis Jungtinėse Amerikos Valstijose. Šį skaičiavimą kas dešimt metų atlieka JAV gyventojų surašymo biuras. Šis biuras yra valstybinė agentūra.

<https://www.2020census.gov/lt.html>

www.draugas.org

Paremkite DRAUGAS FOUNDATION apsipirkdami **amazon smile**

I ŽINGSNIS.
SUSIEKITE SAVO
amazon.com PASKYRĄ
SU
**DRAUGAS
FOUNDATION**
PELNO NESIEKIANČIA
ORGANIZACIJA.
Prisijunkite per
smile.amazon.com
ir paieškoje suveskite
**DRAUGAS
FOUNDATION.**

Šį veiksma pakanka
atlikti tik vieną kartą!

amazon smile
You shop. Amazon gives.

II ŽINGSNIS.
PAKEISKITE VISAS
ŽYMELES
(bookmarks)
IŠ amazon.com Į
smile.amazon.com

KASKART
apsipirkdami Amazon
internetinėje
parduotuvėje įsitikinkite,
kad jungiantės per
smile.amazon.com,
o ne
www.amazon.com
Jums jungiantis ir
apsiperkant per
www.amazon.com, Jūsų
parama DRAUGO
NEPASIEKS.

Jeigu jau apsipirkote AMAZON
internetinėje parduotuvėje
jungdamiesi per
[smile.amazon.com,](http://smile.amazon.com)
ir kaip paramos gavėją nurodėte
**DRAUGAS
FOUNDATION,**
perkant kitus kartus, Jūsų
parama jau automatiškai
pasieks mus.

